

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. Варна , 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в публично заседание на
единадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Станчо Р. Савов
Членове:	Уляна К. Савакова Румяна П. Петрова

при участието на секретаря Галя С. Иванова
в присъствието на прокурора Галина Николова Минчева (ОП-Варна)
като разгледа докладваното от Станчо Р. Савов Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20203100601100 по описа за 2020 година

Предмет на въззивното производство е присъдата №153 по НОХД
№153/2020г. по описа на ВРС, постановена 31.07.2020г. , с която подсъдимият
Й. В. Н. роден в гр.Варна ЕГН:***** е признат за виновен в това, че на
07.11.2017г. в гр.Варна, управлявал моторно превозно средство - лек
автомобил „М.К.“ с рег.№ *****, след употреба на наркотични вещества-
марихуана /канабис/, установено по надлежния ред с Протокол за химическа
експертиза № Е-042 / 25.03.2019г. на Лаборатория по химико-токсикологични
изследвания при ВМА - МБАЛ - Варна /установен метаболит на
тетрахидроканабинол в кръвта му/, поради което и на основание чл. 343Б ал.3
НК и чл.54 от НК му е наложено наказание **ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА** за
срок от **ЕДНА ГОДИНА** и **ДВА МЕСЕЦА**, изпълнението на което на
основание чл.66 ал.1 от НК е отложено с изпитателен срок от **ТРИ ГОДИНИ**,
както и наказание **ГЛОБА** в размер на 700.00 лева. На основание чл.343г,
вр.чл.37 ал.1 т.7 от НК на подсъдимия е наложено и наказание **ЛИШАВАНЕ**
ОТ ПРАВО ДА УПРАВЛЯВА МПС за срок от **ОСЕМ МЕСЕЦА**.

В жалбата са направени оплаквания за неправилност на присъдата, като
се твърди, че е постановена при съществено нарушение на процесуалните

правила, нарушаване на закона и явна несправедливост на наложеното наказание. Излагат се различни съображения от страна на защитника на подсъдимия – адв.Г. за нарушаване на основни правила и норми от страна на първоинстанционния съд, които също водят до опорочаване на съдебния акт. Прави се искане за отмяна на така постановената присъда и признаване на подсъдимия за невинен. Алтернативно се моли за намаляване на размера на така наложените наказания.

Представителят на Окръжна прокуратура-Варна изразява становище за неоснователност на жалбата, като счита, че постановената присъда следва да се потвърди като обоснована и законосъобразна.

В съдебно заседание защитника на подсъдимия Н. - адв.Г. моли да бъдат взети предвид изложените от нея доводи относно опорочаване на процедурата при вземане на пробите за изследване на подсъдимия, които според нея водят до нищожност на последващите действия и оттам до постановяване на съдебен акт с който подзащитният ѝ да бъде признат за невиновен по повдигнатото му обвинение. Излагат се различни съображения в тази насока. Излага доводи относно свидетелските показания, като оспорва достоверността им.

В последната си дума подсъдимия моли за преразглеждане на присъдата и съобразяване с изложеното от защитника му.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и въз основа императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на постановеният акт по отношение законосъобразността, обосноваността и справедливостта му, съобразно изискванията на чл.313 и чл.314, ал.1 от НПК намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока за обжалване и от надлежна страна, като разгледана по същество обаче е неоснователна.

От фактическа страна първостепенния съд в съответствие с всички релевантни доказателства е приел за установено следното:

Подсъдимият Н. придобил правоспособност за водач на МПС през

2008г. На 07.11.2017г. в гр.Варна той управлявал МПС - л.а. „М.К.“ с рег.№ *****, като около 12:30 – 12:40 часа се движил с автомобила по ул.„К.“ в посока бул.„Х.С.“.

Когато се намирал в близост до блок № 13 на ул.„К.“ подсъдимият изгубил контрол над управляваното МПС и същото се отклонило от посоката си на движение, навлязъл в насрещната лента и се блъснал в поставен от тази страна на платното за движение контейнер за боклук, при което автомобила преустановил движението си.

Това станало на разстояние около 20-30см. от свид.К. Н., която по същото време била до контейнера, за да изхвърля боклук.

Свидетел на случилото се станал и св. Ф. Ф., който по това време бил пред близкия магазин.

Подсъдимият останал известно време в автомобила, а след като излязъл от него.

Свид. Ф., който дошъл на мястото започнал да го разпитва дали е добре, да се обади ли на „бърза помощ“ и има ли нужда от помощ.

Подсъдимият не отговарял на въпросите му и според свидетеля Ф. изглеждал неадекватен. Непознат за свид. Ф. мъж взел ключовете от автомобила на Н. и понеже не могъл да чака, ги дал на Ф. „, подсъдимия да не направи по-голяма беля“.

По повод получено съобщение в дежурната част на МВР на мястото пристигнали свидетелите Г. Г. и Х. Г. -мла.автоконтрольори в Сектор „ПП“ при ОД на МВР-Варна, които по това време изпълнявали служебните си задължения.

След като пристигнали на мястото те извършили проверка на подсъдимия – водач на МПС за употреба на алкохол, като техническото средство не отчело такъв в издишания въздух. Този резултат от проверката бил показан от полицейските служители на свид. Ф..

За извършване на проверка за употреба на наркотични вещества, полицейските служители отвели подсъдимия Н. в РУ-МВР, където бил

съставен протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични или упойващи вещества, а техническото средство „Dreger Drug Test 5000" с номер №0053 след вземане на проба от страна на подсъдимия отчело положителен резултат за употреба на марихуана /канабис/. Това наложило свидетелят Г. Г. да издаде талон за медицинско изследване с №0028256 и да състави против Й.Н. АУАН серия Д, бл.№168313 /07.11.2017 г. за нарушение на чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП.

Преди отвеждане на подсъдимия в БАЛ-Варна към ВМА, където да даде кръв за изследване, свидетелите - полицейски служители изготвили заповед за задържане и протокол за личен обиск на лице.

В спешното отделение на БАЛ-Варна към ВМА във връзка с вземането на проба за наркотици подс. Й.Н. бил вписан в книгата за регистрация на амбулаторно болни под № 6253 на 07.11.2017 г. в 15.15 ч. След вземане на проби кръв и урина в 15.20 ч. бил съставен Протокол за медицинско изследване на биологична проба за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, подписан от изследваното лице и от мед.специалист.

На 08.11.2017 г. в 09.30 ч.с Протокол за предаване и приемане на проби за токсикологични изследвания в лабораторията по химико-токсикологични изследвания били приети регистрираните с: лаб. № 1192 проба урина в пластмасов контейнер - 1 бр с червена капачка – със средно съдържание около 20 мл и лаб. № 1193 проба кръв във вакутейнер– 6 бр. с лилави капачки в обем 3 мл. всяка, съответно облепени и надписани, които били взети на основание талон № 0028256 от лицето Й. В. Н.. Тези проби за анализ били вписани в лабораторния журнал на лабораторията по хроматография, където са отбелязани датата и часа на завършване на анализа, резултатите от изследването и условията за съхранение на контролната проба. Видно от тази записи анализът на урина е завършен на 08.11.2017 г. , а на кръвта на 20.03.2019 г. и повторно на 19.09.2019 г.

От заключението на изготвената по делото съдебно-химическата експертиза № Е-042 / 25.03.2019г.на ВМА, ББАЛ- Варна се установява, че в предоставените за изследване биологични проби (кръв и урина), взети на 07.11.2017г. в 15.20 часа от Й. В. Н., се установява наличие на метаболит на

тетрахидроканабинол, което се индицира чрез имунохимичен анализ на пробата урина и доказва чрез газ-хроматографски анализ с масспектрална детекция на кръвната проба. Такъв резултат може да се наблюдава само след употребата на канабис(марихуана) от същото лице.

Видно от заключението на извършената втора съдебно-химическа експертиза № Е-116 / 20.09.2019г.на ВМА, МБАЛ- Варна се потвърждават изводите на първоначалната такава, а именно че в контролната кръвна проба взета на 07.11.2017г. в 15.20 часа от Й. В. Н. се установява наличието на метаболит на тетраhydroканабинол. В случая това е доказано чрез газхроматографски анализ, а този резултат може да се наблюдава само след употреба на канабис / марихуана / от лицето.

Видно от справка приложена по делото за периода от 2009 г. до 07.11.2017 г. Й.Н. е санкциониран веднъж за нарушение на ЗДвП.

От приложената справката за съдимост се установява,че подсъдимия Й.Н. не е осъждан.

Тази фактическа обстановка се установява отчасти от обясненията на подсъдимия, свидетелските показания на Х. Г., Г. Г., К. Н. и Ф. Ф. , заключенията на химическите експертизи и допълнителните обяснения на вещото лице в съдебно заседание, справките за водач и за съдимост, както и другите писмени материали и веществено доказателство, приобщени по делото.

При тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е достигнал до извода, че с поведението си подс.Н. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 343Б ал.3 НК, а именно, че на 07.11.2017г. в гр.Варна, управлявал моторно превозно средство - лек автомобил „М.К." с рег.№ *****, след употреба на наркотични вещества-марихуана /канабис/, установено по надлежния ред с Протокол за химическа експертиза № Е-042 / 25.03.2019г. на Лаборатория по химико-токсикологични изследвания при ВМА - МБАЛ - Варна /установен метаболит на тетраhydroканабинол в кръвта му/.

Както фактическите констатации, така и правните изводи на районния съд се споделят изцяло и от настоящия състав, защото те почиват на вярна и

точна интерпретация на събраните по делото доказателства.

След собствен анализ на събраните пред първата съдебна инстанция доказателствени източници, въззивната инстанция сче, че основните спорни въпроси – има ли извършено престъпление и от подсъдимия ли е осъществено същото, е намерил своето правилно разрешение в мотивите на обжалваната присъда.

Постановявайки обжалвания съдебен акт, първоинстанционния съд правилно е кредитирал показанията на свидетелите Х. Г., Г. Г., К. Н. и Ф. Ф. , както и заключенията на химическите експертизи и допълнителните обяснения на вещото лице в съдебно заседание. Същите са последователни, непротиворечиви и еднопосочно отразяват личните възприятия на свидетелите относно случилото се на 07.11.2017 г., свързано управлението на лекия автомобил от страна на подсъдимия в гр.Варна и неговото състояние след удара му в кофите за смет.

Изцяло следва да се кредитират дадените по делото показанията на свидетелите по делото , които изясняват факти и обстоятелства, свързани със събитията при извършването на деянието, като няма спор, че подсъдимия е управлявал МПС, навлязъл е в насрещното платно, като се е блъснал в кофите за смет – непосредствено до единият от свидетелите, който е бил до тях.

Настоящият състав счита, че правилно първоинстанционния съд е кредитирал в тяхната цялост показанията на Х. Г., Г. Г., К. Н. и Ф. Ф. свързани и с психичното състояние на подсъдимия непосредствено след ПТП, които от своя страна кореспондират с всички останали събрани доказателства и в частност СХЕ установяващи, че подсъдимия е управлявал автомобила след употреба на наркотични вещества.

Съгласно НПК свидетелските показания са едно от доказателствените средства в наказателния процес за разкриване на обективната истина като на основание чл.117 НПК с такива могат да се установяват всички факти, които свидетелят е възприел и подлежат на преценка от съда в съвкупност с останалите доказателства. Дали показанията на даден свидетел са достоверни, т.е. отразяват фактите и обстоятелствата по начина, по който са се случили, се

извлича не от това какви са отношенията му с подсъдимия, а съобразно това по какъв начин поднася на решаващия орган възприетото от него, както и при преценка на същите с останалите събрани по делото. В конкретния случай показанията на свидетелите Х. Г., Г. Г., К. Н. и Ф. Ф. съдът прима за незаинтересовани, преки и обективни и кореспондиращи с останалите събрани по делото доказателства, поради което и съдът ги кредитира изцяло.

ВРС е направил в мотивите си вярната констатация, че събраните доказателства са безспорни по отношение участието на подсъдимия в извършеното деяние за което му е възведено обвинение.

По възраженията на защитата

Настоящият въззивен състав счита, че фактическата обстановка по делото е изцяло изяснена от първоинстанционния съдебен състав в необходимата степен и достатъчно пълнота. Установени са по безспорен начин обстоятелствата, от значение за правилното решаване на делото - факта на извършване на деянието, авторството, механизма на извършването му, обстоятелствата, при които е било извършено, като в този смисъл направените искания за назначаването на трета по ред СХЕ, ВОС счете че са неоснователни.

Несъстоятелни са и наведените доводи на защитата за опорочаване на процедурата при вземането на проба от подсъдимия за наличие на наркотично вещество. Процедурата е спазена точно, като всички действия по отношение на вземането на пробата от подсъдимия е съгласно действащите нормативни актове и в частност Наредба № 1.

При внимателен анализ на приложените по делото доказателства, както и районния съд така и настоящия съдебен състав не намери причина да не даде вяра на изготвените по делото две експертизи , които безспорно доказват, че подсъдимия е управлявал МПС след употреба на наркотично вещество- марихуана.

Правилно при определяне на размера на наказанието районния съд е взил предвид липсата на предходна съдимост и данните за провеждани

обучения и достигнати образователни степени на подсъдимия, като от друга страна правилно като отегчаващо отговорността обстоятелство е взет предвид факта на възникналия пътен инцидент, предизвикан от подсъдимия и предизвикал минимални материални щети и основателна уплаха за телесната цялост и живот на свид. К.Н..

От друга страна като отегчаващо отговорността обстоятелство следва да се отбележи и липсата на всякаква критичност от страна на подсъдимия относно извършеното от него престъпно деяние, което деяние настоящият съдебен състав намира за такова със сравнително висока степен на обществена опасност и застрашаващо живота на неограничен кръг от хора – както пешеходци, като и лица управляващи ППС.

Правилно е прието , че предвиденото наказание за престъплението по чл.343б ал.3 от НК е в размер от една до три години лишаване от свобода и глоба от 500 до 1500 лева, като определяйки наказанието си първоинстанционния съд правилно е съобразил степента на обществена опасност на деянието, която е приел за сравнително висока предвид масовото разпространение на този вид престъпления, факта че е извършено в светлата част на денонощието, и правилно е констатирано че по повод пътения инцидент по случайност няма пострадали лица.

При определяне на размера на наказанието правилно първоинстанционния съд е наложил на подсъдимия наказание «лишаване от свобода» за срок от една година и два месеца, изпълнението на което с оглед наличието на предпоставките по чл.66 ал.1 от НК е отложил с изпитателен срок от три години, както и наказание глоба в размер на 700лева.

Настоящия съдебен състав намира, че именно наказания в такъв вид и размер ще изиграят в най пълна степен своята превантивна роля по отношение на подсъдимия и ще бъдат изпълнени целите на генералната превенция визирана в разпоредлата на чл.36 от НК.

По отношение на наказанието лишаване от право да управлява МПС, макар и неправилно по размер, тъй като същото не може да бъде по малко от наказанието лишаване от свобода, предвид липсата на протест, то и в тази част присъдата следва да бъде потвърдена.

По изложените съображения и предвид липсата на служебно констатирани основания за отменяване или изменение на присъдата, на основание чл.338 от НПК, съставът на Окръжния съд в гр. Варна, като въззивна инстанция, счете, че присъдата на ВРС следва да бъде потвърдена.

Предвид гореизложеното и на основание чл.334, т.6 и чл. 338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда №153 по НОХД №153/2020г. по описа на ВРС, постановена 31.07.2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационна проверка

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____